

Esther van Neerbos en Janette Kruit volgen Mechelse herder Paddle in het militair domein in Wuustwezel. "We willen de onzekerheid bij nabestaanden wegnemen."

"Uit het onderzoek bleek dat hij op de dag van de moord naar een vriend belde die hij lang niet had gesproken. Familie van die kerel woonde in Wuustwezel." Volgens Werner M. moeten de twee samen het lichaam begraven hebben. Op het uitgestrekte domein van Wuustwezel, meer bepaald. De man meent dat hij die bewuste vriend anderhalf jaar na de moord op het domein gezien heeft met een schop. Al jaren probeert hij speurders, advocaten en de media van zijn theorie te overtuigen.

"Wij zijn hier omdat M. ons hierover aangesproken heeft", zegt Esther van Neerbos. "Hij was er zeker van dat die vrouw hier begraven zou liggen. Hij heeft ons verscheidene keren gebeld en gemailld. Hij kwam erg vastberaden over." Signi Zoekhonden werkt met vrijwilligers die geen geld vragen voor hun zoekwerk. Elk jaar slagen ze er naar eigen zeggen in te helpen om drie tot vijf vermiste personen te vinden.

"Als Paddle blaft, heeft hij wellicht een lijkgeur geroken", zegt Van Neerbos. Ze haalt een lange, dunne metalen staaf boven. Ze prikt de staaf diep in de grond, en ruikt er daarna geconcentreerd aan. "Ook als mens kan je de geur van de dood leren te herkennen. Toen we die vrouw in Utrecht zochten, rook ik het meteen." In Wuustwezel ruikt ze niks.

26 jaar later

Dat Britta ondertussen al bijna zeven jaar dood is, mag geen probleem zijn. "Dieren kunnen dat geurspoor nog steeds oppikken. Het lichaam zal grotendeels vergaan zijn, maar de geur is in de grond gedrongen. Als ze hier ligt, waait de wind de geur rond."

"In 2014 hebben we het lichaam gevonden van een man die al 26 jaar lang vermist was", zegt Janette Kruit, de andere hondenbegeleider. "Een jaar later vonden we een wagen met vier mannen, die al 16 jaar vermist waren."

Paddle wordt terug naar de bus gebracht. Van Neerbos haalt er nu Power bij, een zwarte Mechelse herder. "We werken met een dubbele controle. Als twee honden elk

apart op dezelfde plek een signaal geven, weten we dat daar iets te vinden is."

Leeg graf

De ouders van Britta zijn er niet bij. Ze zijn zelfs niet ingelicht, zal later blijken. Al zijn ze niet ontevreden dat er gezocht wordt. "Britta is in 2015 dood verklaard. We hebben een grafzerk op het kerkhof laten zetten waar we kunnen rouwen", zegt haar moeder Karin Tack. Maar het is een leeg graf. "We zouden willen weten waar haar lichaam is, zodat we haar kunnen herbegraven."

Ook de Belgische politie is niet op de hoogte. "We doen dit maar om één reden: om de onzekerheid van de nabestaanden van vermiste personen weg te nemen", zegt Van Neerbos. Ze zegt dat ze een goede verstandhouding heeft met de Nederlandse politie. Nochtans schreef *De Volkskrant* in 2015 dat er soms wrijvingen waren. "Er zijn in Nederland al verschillende burgerinitiatieven zoals Signi", zegt Ed Kraszewski, woordvoerder van de Landelijke Eenheid, de Nederlandse politie. "De regels zijn duidelijk: zoeken kan als de politie op de bewuste plaats zelf niet aan het zoeken is. We dulden niet dat ze op een plaats delict in de weg lopen. Maar als we klaar zijn, mag iedereen die dat wil, op die plek zoeken."

Dader Tijn Teckmans beweert dat hij vergeten is waar hij Britta heeft begraven. Onzin, zeggen experts

Al 413 keer prijs

De Stichting Signi Zoekhonden is een groep vrijwilligers die met honden probeert om vermiste personen terug te vinden. De leden hebben in de week een job, en gaan in het weekend zoeken. "In 95% van de gevallen zoeken we op vraag van de familie", zegt dierenarts Esther van Neerbos, oprichtster van Signi. "De politie in Nederland kan niet eeuwig blijven zoeken. Als zij stopt, dan komen wij." De organisatie wordt ondersteund door donaties van bedrijven en particulieren. Ze hebben niet alleen speurhonden, maar ook boten, grondradars en een team van 45 duikers.

Een teller op hun website vertelt dat ze al 413 mensen hielpen terug te vinden. "Natuurlijk: we hielpen ook bij grote rampen in het buitenland: de tsunami in Sri Lanka, de aardbevingen in Pakistan of Haïti... Zo loopt dat aantal wel op."

"Burgerinitiatieven komen er onder impuls van sociale media: mensen voelen zich betrokken en willen mee zoeken. Het heeft geen zin om je als politiedienst tegen zulke initiatieven te verzetten", zo geeft Kraszewski nog mee als tip aan zijn Belgische collega's. In september 2017 kondigde de Landelijke Eenheid aan dat ze officieel zou gaan samenwerken met zulke hondenteams. "Dat geeft ons de kans om er afspraken mee te maken. We coördineren: waar kunnen jullie zoeken, en wanneer? En vooral: wat doe je als je iets vindt?"

Talkpoeder

Herdershond Power begint in Wuustwezel luid te blaffen. Maar op een andere plek dan Paddle. En een derde hond, de blonde labrador Salto, wijst nog een andere plaats aan: tussen de twee plekken in. Van Neerbos zucht dat de grond te vochtig is. Daardoor worden geuren te ver verspreid. Operatie mislukt, zou je dan denken. Van Neerbos ziet dat anders. "Kijk", zegt ze. "De drie punten liggen op één lijn." Ze haalt een klein busje talkpoeder boven, en laat wat van het witte stof wegzweven.

Hoe train je een speurhond?

De Stichting Signi Zoekhonden heeft vijf speurhonden, die ze zelf getraind hebben. "We zijn indertijd begonnen met een koppeltje Mechelse herders, die echt goeie zoekers waren", zegt Janette Kruit. "Gelukkig zijn hun kinderen ook goeie speurhonden. Want niet elke hond is geschikt." Om een speurhond te trainen moet het dier de geur van een dode mens leren kennen. "We vragen in mortuaria naar de kleren van overledenen. Daar laten we de honden aan snuffelen. Soms vragen we ook in een ziekenhuis of we de placenta van geboren kinderen mogen hebben. Ook als we een plek vinden waar een dode persoon begraven ligt, dan laten we alle honden even ruiken. Een betere manier bestaat er niet."

"De wind waait langs die lijn. Het kan dus dat de wind een geur hierheen blaast." "Er kan nog een andere verklaring zijn", zo merkt Hennie van Selst op, een ex-militair met een passie voor de Tweede Wereldoorlog. Hij bedient de grondradar: een toestel van zo'n 15.000 euro, op een oude kinderwagen gemonteerd. "Dit is een militair domein, en dat lijkt me een plek waar fusilleringen kunnen gebeurd zijn. Nu nog kunnen daar sporen van zijn."

Geen precieze plek

Dat er een lichaam in Wuustwezel ligt, dat wil Van Neerbos niet gezegd hebben. "Als we een heel precieze plek vinden waarvan we zeker zijn dat er een lichaam ligt, waarschuwen we de politie. Dat moet ook zo, anders zouden we illegaal bezig zijn. We beginnen niet zelf te graven. Maar hier is niet zo'n plek. Er kunnen verschillende redenen zijn waarom de honden reageren. We zouden nog een tweede keer moeten terugkeren, als het wat minder vochtig is en als de wind anders zit. Als de honden dan weer een lijn vinden, wordt de plek waar die twee lijnen kruisen erg interessant."